

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny senát, v zložení z predsedu senátu JUDr. Renáty Janákovej a z členov senátu JUDr. Marcela Kohúta a JUDr. Rastislava Stieranku, o návrhu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v disciplinárnej veci proti **JUDr. Š. Š.**, sudcovi N. na ústnom pojednávaní konanom dňa 25. januára 2013 takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny senát podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov

o s l o b o d z u j e

JUDr. Š. Š., nar., sudcu N., bytom B., C.

s p o d n á v r h u

predsedu N., č. KP 220/2012, zo dňa 21. júna 2012, v zmysle ktorého mal JUDr. Š. Š. spáchať závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. b/, písm. d/ zákona č.385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov

t ý m , ž e

vo veci, sp. zn. 1 Obdo 3/2012, uznesením z 22. februára 2012 rozhodol senát, ktorému predsedal JUDr. Š. Š., že dovolací súd odkladá vykonateľnosť právoplatného rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. septembra 2011, č. k. 13Cob/99/2011-200, do rozhodnutia

o dovolaní žalovaného. Zo spisu 1 Obdo 3/2012 vyplýva, že rozhodnutie o odklade vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia nebolo doručované štandardne, ale za bližšie neobjasnených okolností bolo toto rozhodnutie prednostne doručené na pokyn predsedu senátu osobne právnej zástupkyňi žalovaného 06. marca 2012 v budove N. - pri absencii akéhokoľvek záznamu o tom v spise. Z uvedeného a zo skutočnosti, že bola odložená vykonateľnosť právoplatného rozsudku krajského súdu, proti ktorému v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), v spojení s § 243b ods. 3 OSP, nie je dovolanie prípustné, pričom ani odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá požiadavkám presvedčivosti v zmysle § 167 ods. 2 a § 157 ods. 2 OSP, prameni opodstatnený záver, že predseda senátu JUDr. Š. Š. bol mimoprocessne v kontakte so žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom, čo je v hrubom rozpore s Občianskym súdnym poriadkom. Uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako disciplinárneho súdu zo 14. apríla 2010, sp. zn. 1 Ds 8/2009, právoplatným 17. marca 2011, bol JUDr. Š. Š. uznaný za vinného zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 385/2000 Z. z.) a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c/ citovaného zákona, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie štyroch mesiacov a rozhodnutím disciplinárneho súdu z 24. októbra 2011, sp. zn. 1 Ds 3/2010, právoplatným 22. decembra 2011, opäť uznaný za vinného zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona o sudcoch a prísediacich, disciplinárny súd však upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia i vzhľadom na zdravotný stav sudcu JUDr. Š. a s prihliadnutím na to, že skoršie disciplinárne opatrenie považoval za dostačujúce,

pretože sudca sa disciplinárneho previnenia nedopustil.

O d ô v o d n e n i e

Predseda N. JUDr. Š. H. podal dňa 21. júna 2012 návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. Š. Š., sudcovi a predsedovi senátu N. (ďalej len „JUDr. Š.“) s odôvodnením, že sudca JUDr. Š. mal svojim konaním porušiť povinnosti sudcu tým, že ako predseda senátu v rámci dovolacieho konania vedeného na N. pod sp. zn. 1 Obdo 3/2012 priamo riadil doručovanie rozhodnutia o odklade vykonateľnosti dovolaním napadnutého

rozhodnutia a na základe jeho pokynu (podľa vyjadrenia vedúcej kancelárie pani M. N.) bolo takéto rozhodnutie za bližšie neobjasnených okolností prednostne doručené osobne právnej zástupkyňi žalovaného dňa 06. marca 2012 v budove najvyššieho súdu, pričom o takomto neštandardnom spôsobe doručenia chýba v spise akýkoľvek záznam. Z toho navrhovateľ vyvodil predpoklad, že JUDr. Š. bol v mimoprocesnom kontakte so žalovaným, resp. s jeho právnym zástupcom. Navrhovateľ pripustil, že doručovanie listín cestou súdu Občiansky súdny poriadok nevylučuje, avšak takýto postup musí byť transparentný a vylučujúci osobný vzťah sudcu k účastníkovi konania, čo sa v danom prípade nestalo.

Podaním z 2. januára 2013 navrhovateľ návrh doplnil, keď upravil opis konania JUDr. Š., ako aj právnu kvalifikáciu jeho konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. V rámci tohto podania navrhovateľ mierne upravil opis konania JUDr. Š. a doplnil ho aj o skutočnosť, že senát, ktorému JUDr. Š. predsedal, rozhodol o odklade vykonateľnosti takého rozsudku, voči ktorému v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ OSP, v spojení s § 243b ods. 3 OSP, nie je dovolanie prípustné a navyše odôvodnenie tohto rozhodnutia nezodpovedalo ani požiadavkám presvedčivosti v zmysle § 157 ods. 2 OSP a § 167 ods. 2 OSP. Z toho všetkého navrhovateľ opätovne vyvodil záver, že JUDr. Š. bol mimo procesne v kontakte so žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom. V rámci právnej kvalifikácie navrhovateľ žiadal zohľadniť aj skutočnosť, že JUDr. Š. už bol v minulosti uznaný vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia, a to v disciplinárnej veci, sp. zn. 1 Ds 8/2009 a sp. zn. 1 Ds 3/2010.

Porovnaním opisu skutku v rámci neskoršieho písomného podania s jeho opisom v pôvodnom návrhu možno konštatovať zachovanie totožnosti skutku v zmysle ustálenej trestnoprávnej judikatúry (ZSP č. 7/2012; Rt-64/1973; Rt-52/1979; Rt-50/1981; Rt-9/1997), a tak disciplinárny senát ďalej vychádzal z opisu skutku tak, ako ho navrhovateľ navrhol upraviť svojím neskorším podaním.

Navrhovateľ žiadal uznať JUDr. Š. vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia, ktoré je nezlučiteľné s funkciou sudcu, a to podľa § 116 ods. 1 písm. a, písm. b), ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b), písm. d) zákona č.385/2000 Z. z.. Za takéto konanie navrhovateľ žiadal uložiť JUDr. Š. disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z., odvolanie z funkcie sudcu.

JUDr. Š. sa k doručenému návrhu (ani k jeho doplneniu) pred ústnym pojednávaním písomne nevyjadril.

Následne na ústnom pojednávaní konanom dňa 25. januára 2013 vykonal disciplinárny senát dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Navrhovateľ na ústnom pojednávaní zotrval na podanom návrhu v jeho doplnenom znení. Doplnil, že doručovanie listín priamo adresátovi cestou súdu je zákonné (§ 45 ods. 1 OSP) a v praxi aj využívané. V predmetnej veci sa však ukázalo, že doručovanie nebolo transparentné. V spise sa totiž nachádza pokyn sudcu na doručovanie rozhodnutia poštou, avšak napokon bolo rozhodnutie právnemu zástupcovi žalovaného doručené osobne, pričom v spise chýba údaj o tom, odkiaľ sa žalovaný (jeho zástupca) dozvedel, že už bolo o odklade vykonateľnosti rozhodnuté, ako aj o tom, že už bolo rozhodnutie vyhotovené. Rovnako v spise chýba aj záznam vedúcej kancelárie o tom, že sa niekto dožadoval informácie ohľadom vydania tohto rozhodnutia a ohľadom spôsobu jeho doručenia. Ani z vyjadrenia vedúcej kancelárie zabezpečeného v rámci preverovania sťažností žalobcu v tejto veci (spis, sp. zn. Nobs 77/2012) nenasvedčuje transparentnosti konania JUDr. Š., ktoré podľa názoru navrhovateľa zostáva absolútne nejasné a je potrebné, aby okolnosti, za akých bolo doručovanie uskutočnené, objasnil disciplinárny senát.

Pred otvorením ústneho pojednávania splnomocnený zástupca navrhovateľa JUDr. J. S. predložil disciplinárnemu senátu splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa v konaní a súčasne uviedol, že prítomný JUDr. Š. M. je prítomný ako náhradník na zastupovanie navrhovateľa v konaní pre prípad, že by JUDr. S. nemohol zastupovať. V priebehu ústneho pojednávania disciplinárnemu senátu bolo predložené ďalšie samostatné splnomocnenie od navrhovateľa pre JUDr. Š. M., ktorý žiadal súčasne zastupovať navrhovateľa na ústnom pojednávaní popri JUDr. S. Následne disciplinárny senát nepripustil počas ústneho pojednávania súbežné zastupovanie navrhovateľa dvoma osobami. Disciplinárny senát analogicky vychádzal z Trestného poriadku (§ 150 ods. 2 zákona o sudcoch), v zmysle ktorého obžalobu podáva a pred súdom zastupuje zásadne jeden (dozorujúci) prokurátor (§ 230 a nasl. Tr. por.), zatiaľ čo obžalovaný má právo zvoliť si viacerých obhajcov (§ 39 ods. 4 Tr. por.). Tieto ustanovenia Trestného poriadku sú lex specialis vo vzťahu k § 2 ods. 14 Tr. por. V tejto

súvislosti nemožno poukazovať ani na zásadu rovnosti strán (princíp rovnosti zbraní) odvolávajúc sa pritom na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Trestný poriadok totiž v tomto smere jasne určuje oprávnenia prokurátora. Prokurátor totiž zastupuje štát, t. j. nekoná v trestnom konaní ako súkromná fyzická osoba. Obdobne ani navrhovateľ v disciplinárnom konaní nemôže poukazovať na zásadu rovnosti strán (princíp rovnosti zbraní) a cez ustanovenie čl. 11 Ústavy Slovenskej republiky sa domáhať aplikácie čl. 6 Dohovoru. Aj v rámci disciplinárneho konania totiž platí, že navrhovateľ je de facto vždy zástupcom štátu, ktorý koná vo verejnom záujme (§ 120 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z.). Činnosť obhajcu nie je zastupovaním obžalovaného, t. j. nejde o konanie v jeho mene, ale ide o jeho obhajobu, t. j. poskytovanie právnej pomoci v súvislosti s prebiehajúcim trestným konaním. Navrhovateľ sa teda nemôže úspešne domáhať možnosti splnomocniť namiesto seba na ústnom pojednávaní viacerých splnomocnencov súčasne, poukazovaním na možný výkon obhajoby viacerými obhajcami. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy disciplinárny senát umožnil navrhovateľovi na ústnom pojednávaní zastúpenie len jedným splnomocnencom, pretože v každom okamihu ústneho pojednávania musí byť zrejmé, ktorý subjekt zastupuje navrhovateľa, t. j. kto je oprávnený konať v jeho mene, úkony ktorého splnomocnenca sú úkonmi navrhovateľa.

JUDr. Š. na ústnom pojednávaní predložil svoje stručné písomné vyjadrenie k podanému návrhu, v ktorom namietol dôvodnosť podaného návrhu a poukázal na skutočnosť, že mu nie je jasné, ktoré ustanovenie právneho predpisu pri doručovaní sporného rozhodnutia porušil. Pokiaľ by bolo pravdou, že bol mimoprocene v kontakte so žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom, navrhol postúpiť túto vec orgánom činným v trestnom konaní, keďže takým konaním by sa podľa jeho názoru dopustil trestnej činnosti. JUDr. Š. uviedol, že so žiadnym z účastníkov konania ani s ich právnymi zástupcami sa mimoprocene nekontaktoval. Uviedol, že len z informácií zo spisovej kancelárie vedel, že účastníci konania zisťujú aktuálny stav konania a rozhodovania vo veci podaného dovolania. Žalovaný vydanie rozhodnutia o odklade vykonateľnosti aj písomne urgoval. Keď bolo o odklade vykonateľnosti rozhodnuté a spis odovzdal do kancelárie na vyhotovenie uznesenia a na jeho následné expedovanie. Potom však prišla za ním vedúca kancelárie, ktorá mu oznámila, že rozhodnutie je už síce pripravené na expedovanie prostredníctvom pošty, ale žalovaný sa telefonicky domáhal osobného prevzatia zásielky v budove súdu. Pýtala sa ho teda, či môže predmetné rozhodnutie doručiť žalovanému týmto spôsobom. JUDr. Š. jej potvrdil, že doručenie rozhodnutia je možné vykonať takýmto spôsobom, pokiaľ preberajúca osoba bude mať so sebou splnomocnenie a pečiatku, pričom prevzatie doručenia musí byť riadne vyznačené na doručenke. Do spisu už pokyn ohľadom

tohto spôsobu doručenia nedával, keďže spis v tom čase už bol v kancelárii. Zopakoval, že v tejto veci s nikým netelefonoval, s nikým sa nestýkal a nikomu ani neavizoval, že vo veci už rozhodol. O priebeh doručovania sa viac nezaujímal, a tak ani nevie, na ktorom mieste budovy súdu k doručeniu došlo a kto konkrétne doručenie prevzal. Pri doručovaní nebol osobne prítomný. Uviedol, že v dôsledku skoršieho doručenia predmetného rozhodnutia právneho zástupcovi žalovaného nemohlo dôjsť k zvýhodneniu žalovaného oproti žalobcovi, keďže voči vydanému rozhodnutiu nebolo odvolanie prípustné.

Svedkyňa M. N. na ústnom pojednávaní potvrdila, že v danom období (aj v súčasnosti) pracovala na N. ako vedúca spisovej kancelárie obchodnoprávneho kolégia. Vykonáva administratívne práce pre všetkých sudcov tohto kolégia, vrátane JUDr. Š. V predmetnej dovolacej veci sa účastníci konania, ale najmä žalovaný, opakovane telefonicky domáhali informácie o tom, či už bolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti a či bolo uznesenie už vyhotovené a či si môžu rozhodnutie osobne prevziať. Telefonovali jej takmer každý deň. Keď už bolo rozhodnutie vyhotovené, sama sa šla iniciatívne spýtať JUDr. Š., či si žalovaný môže prísť prevziať rozhodnutie osobne. Keď získala jeho súhlas a žalovaný jej opäť telefonoval, oznámila im, že si pre rozhodnutie môžu prísť aj osobne. K odovzdaniu došlo na vrátnici budovy najvyššieho súdu, pričom JUDr. Š. nebol pri odovzdávaní rozhodnutia prítomný. Uviedla, že aj v iných prípadoch vedených v rámci obchodnoprávneho kolégia dochádzalo k doručovaniu písomností osobne účastníkom konania. O súhlase JUDr. Š. s takýmto doručením rozhodnutia nerobila do spisu záznam, keďže považovala za postačujúci následne ňou vyhotovený záznam o osobnom doručení. Ona telefonicky nikoho iniciatívne neinformovala o priebehu konania v tejto veci, vždy účastníci telefonovali jej. Prostredníctvom telefonického hovoru nikdy neposkytuje informáciu o tom, ako bolo vo veci rozhodnuté, ale len informáciu, či už bolo rozhodnuté a či je rozhodnutie vyhotovené. Svedkyňa na ústnom pojednávaní potvrdila autenticnosť jej vyjadrenia v tzv. sťažnostnom spise N., sp. zn. Nobs 77/2012 (č. l. 8, 9), ako aj autorstvo jej úradného záznamu o prevzatí predmetného rozhodnutia, ktorý sa nachádza v spise Okresného súdu Žilina, sp. zn. 20Cb/111/2010 (č. l. 251).

Ďalej disciplinárny senát vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 20Cb/111/2010, disciplinárny senát zistil, že v tejto veci podal žalovaný voči právoplatnému rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline

(č. 1. 200) dovolanie (č. 1. 211), v rámci ktorého žalovaný o. i. žiadal aj o odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku. Odloženie vykonateľnosti žalovaný dňa 10. februára 2012 aj písomne urgoval (č. 1. 232). Uznesenie o odklade vykonateľnosti sa v tomto spise nenachádza medzi riadne založenými listinami, ale je založené len medzi tzv. rovnopismi v prílohe spisu. Z tohto uznesenia vyplýva, že JUDr. Š. ako predseda senátu dňa 22. februára 2012 rozhodol o odklade vykonateľnosti. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 09. marca 2012. K tomuto rozhodnutiu sú pripojené doručky, z ktorých vyplýva, že právnej zástupkyňi žalobcu bolo toto rozhodnutie doručené poštou dňa 09. marca 2012, zatiaľ čo právnenému zástupcovi žalovaného bolo rozhodnutie doručené mimo poštovej služby dňa 06. marca 2012, pričom podpis na doručke vykazuje znaky zhodné s podpisom osoby oprávnenej na prevzatie tejto zásielky podľa splnomocnenia, ktoré je pripojené k úradnému záznamu spísaného svedkyňou Némethovou (č. 1. 251, 252). Napokon je z tohto spisu zrejmé, že dovolací súd podané dovolanie žalovaného dňa 08. októbra 2012 odmietol (č. 1. 272).

Z pripojeného tzv. zberného spisu N., sp. zn. 1 Obdo 3/2012, disciplinárny senát zistil skutočnosti v zhode so spisom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 20Cb/111/2010. V tomto spise sa však nachádza aj originál uznesenia o odklade vykonateľnosti podpísaného JUDr. Š., na ktorom sa aj nachádza záznam spisovej kancelárie o „pohybe“ spisu.

Z pripojeného tzv. sťažnostného spisu N., sp. zn. Nobs 77/2012 (Spr 523/12) disciplinárny senát zistil, že na základe sťažnosti žalobcu zo dňa 05. júna 2012 bola vykonaná kontrola správnosti postupu senátu v dovolacej veci, sp. zn. 1 Obdo 3/2012. Podaná sťažnosť bola najskôr (07. júna 2012) predsedom obchodnoprávneho kolégia vyhodnotená ako nedôvodná, ale následne (20. júna 2012) predseda obchodnoprávneho kolégia doplnil svoje vyjadrenie k sťažnosti s tým, že sťažnosť žalobcu je síce nedôvodná, avšak iniciatívne zistil, že v tejto veci bolo rozhodnutie o odklade vykonateľnosti doručené osobne zástupcovi žalovaného, a to bez akéhokoľvek pokynu predsedu senátu. Z vyjadrenia vedúcej spisovej kancelárie pritom vyplýva, že pri doručovaní tohto rozhodnutia postupovala podľa ústneho pokynu JUDr. Š., avšak v písomnom zázname nie je uvedený dátum, kedy a na základe čoho k takémuto doručovaniu došlo. Takýto postup podľa predsedu obchodnoprávneho kolégia vyvoláva pochybnosť o tom, či JUDr. Š. nebol v kontakte s účastníkom konania a preto ponechal na zváženie, či nie je na mieste podať voči JUDr. Š. návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý k svojmu vyjadreniu pripojil. V tomto zmysle bola nasledujúci deň (21. júna 2012) zaslaná aj odpoveď žalobcovi, v ktorej bolo o. i. uvedené, že voči JUDr. Š. už bol z týchto

dôvodov aj podaný návrh na začatie disciplinárneho konania. Rovnopis takého návrhu bol dokonca žalobcovi doručený spolu s vyjadrením k jeho sťažnosti (č. l. 11, 12). V tomto spise sa ďalej nachádza vyjadrenie členky senátu JUDr. I., ktorá uviedla, že zasadnutie senátu vo veci č. 1 Obdo 3/2012 dňa 22. februára 2012 prebiehalo štandardným spôsobom. V tomto spise sa nachádza aj písomné vyjadrenie svedkyne N. zo dňa 19. júna 2012, ktorá uviedla, že JUDr. Š. po rozhodnutí o odklade vykonateľnosti odovzdal spis do spisovej kancelárie dňa 05. marca 2012. Rozhodnutie bolo následne expedované dňa 06. marca 2012. Už predtým sa účastníci konania, resp. ich právni zástupcovia, viackrát informovali, či už senát o odklade vykonateľnosti rozhodol a či je už rozhodnutie vyhotovené. Aj v ten deň (06. marca 2012) jej do kancelárie telefonovala koncipientka právneho zástupcu žalovaného a pýtala sa, či je rozhodnutie už vyhotovené a či si môžu poň prísť. Išla sa preto JUDr. Š. ako predsedu senátu opýtať, či môže rozhodnutie doručiť priamo zástupkyňi žalovaného. JUDr. Š. s tým vyslovil súhlas. Následne došlo k odovzdaniu rozhodnutia koncipientke právneho zástupcu žalovaného, p. V. K. na základe plnomocenstva, ktoré svedkyňa pripojila k úradnému záznamu, ktorý v ten deň spísala. Uviedla, že išlo o bežný postup doručovania v rámci obchodnoprávneho kolégia, ktorý sa používa aj v iných veciach.

Z pripojeného spisu N., sp. zn. 5 Ndob 21/2012, disciplinárny senát zistil, že na základe námietky zaujatosti podanej žalobcom dňa 12. júla 2012 bol JUDr. Š. rozhodnutím, sp. zn. 5 Ndob 21/2012, zo dňa 14.08.2012, vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na N. pod sp. zn. 1 Obdo 3 /2012. Dôvodom jeho vylúčenia nebola žiadna zo skutočností uvádzaných v podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania, keďže tzv. námietkový senát vychádzal zo zásady prezumpcie neviny. JUDr. Š. bol vylúčený z ďalšieho konania v tejto veci len na základe skutočnosti, že práve sťažnosť žalobcu bola (hoci nepriamo) v konečnom dôsledku príčinou podania návrhu na začatie disciplinárneho konania voči nemu. Táto skutočnosť je podľa námietkového senátu reálne objektívnou okolnosťou, ktorá by mohla objektívne viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým (zaujatým) spôsobom s vecou disponuje.

Z pripojeného spisu disciplinárneho senátu, sp. zn. 1 Ds 8/2009, disciplinárny senát zistil, že na základe návrhu predsedu najvyššieho súdu bol JUDr. Š. uznaný vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia a za to mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie 4 mesiacov. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 17. marca 2011.

Z pripojeného spisu disciplinárneho senátu, sp. zn. 1 Ds 3/2010, je preukázané, že JUDr. Š. bol uznaný vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia, pričom od uloženia disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát upustil i vzhľadom na zdravotný stav sudcu JUDr. Š. a s prihliadnutím na to, že skoršie disciplinárne opatrenie považoval za dostačujúce. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 22. decembra 2011.

Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd doručuje písomnosť sám alebo poštou. Súd môže doručiť písomnosť aj prostredníctvom súdneho exekútora, orgánu obce alebo príslušného útvaru Policajného zboru a v prípadoch ustanovených osobitným predpisom aj prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo spravodlivosti").

Podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí. Poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, odkáže s jeho nárokom na občianskoprávne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov disciplinárny senát dospel k záveru, že na strane JUDr. Š. nemožno konštatovať, že by sa svojím konaním v predmetnej veci dopustil disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát vychádzal predovšetkým z obsahu pripojených spisov Okresného súdu Žilina, sp. zn. 22Cb/111/2010 a N., sp. zn. 1 Obdo 3/2012, z obsahu ktorých je spoľahlivo a jednoznačne preukázané, prečo a akým spôsobom došlo k doručeniu sporného rozhodnutia o odložení vykonateľnosti právneho zástupcovi žalovaného, ako aj z výpovedí zástupcu navrhovateľa, sudcu JUDr. Š. Š. a svedkyne N. Zo zisteného skutkového stavu mal disciplinárny senát preukázané, že dňa 22. februára 2012 dovolací senát, ktorému predsedal JUDr. Š., rozhodol na základe návrhu žalovaného o odklade vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Toto rozhodnutie bolo odovzdané spisovej kancelárii na expedovanie dňa 05. marca 2012 a dňa 06. marca 2012 na základe písomného plnomocenstva advokátska koncipientka právneho zástupcu žalovaného toto rozhodnutie osobne prevzala a prevzatie rozhodnutia potvrdila podpisom aj na doručenke, ktorá je pripojená k rozhodnutiu. K osobnému prevzatiu rozhodnutia došlo na základe ústneho súhlasu sudcu JUDr. Š. Š. s týmto postupom po tom, čo právny zástupca žalovaného neustále telefonicky

a aj písomne kontaktoval spisovú kanceláriu obchodného kolégia, konkrétne pani N., či už je o odklade vykonateľnosti rozhodnuté, a ktorá právnemu zástupcovi žalovaného telefonicky oznámila, že o odklade vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia je už rozhodnuté. Právny zástupca žalovaného následne sa pani N. pýtal, či si môže rozhodnutie osobne prevziať, a ktorá následne od sudcu JUDr. Š. Š. k takémuto postupu žiadala súhlas. O priebehu a spôsobe doručovania spísala vedúca spisovej kancelárie úradný záznam, ku ktorému pripojila plnomocenstvo preberajúcej osoby a obidve listiny založila do spisu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 22Cb/111/2010 (č. 1. 251, 252). Takýto postup pri doručovaní podrobne opísala a potvrdila aj vedúca spisovej kancelárie, svedkyňa M. N. už v rámci preverovania sťažnosti žalobcu (spis sp. zn. Nobs 77/2012), a následne aj na ústnom pojednávaní pred disciplinárnym senátom. Táto svedkyňa pritom vylúčila akúkoľvek iniciatívu JUDr. Š. ohľadom spôsobu doručovania rozhodnutia, spôsob doručovania rozhodnutia objasnila tak, že disciplinárny senát nadobudol presvedčenie o transparentnom doručovaní rozhodovania a vylúčila predpoklad, že z tohto dôvodu bol JUDr. Š. Š. mimoprocesne v kontakte so žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom. Disciplinárny senát konštatuje, že z dôkazov, ktoré boli v rámci dokazovania na ústnom pojednávaní vykonané, nevyplýva, že by sudca JUDr. Š. svojim konaním, ktoré malo za následok osobné prevzatie rozhodnutia právnym zástupcom žalovaného, porušil svoje povinnosti sudcu v zmysle zákona č. 385/2000 Z. z. a rovnako z vykonaného dokazovania nevyplýva dôvod, pre ktorý by a teda by mal byť uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Doručovanie zásielok mimo pošty, t. j. aj osobným prevzatím v budove súdu, je takáto možnosť v zmysle ust. § 45 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku i daná a v praxi súdov v záujme hospodárnosti súdneho konania aj využívaná. Odhliadnuc od toho disciplinárny senát v súvislosti s namietaným zvýhodnením žalovaného oproti žalobcovi tým, že mu bolo uznesenie doručené o tri dni skôr než žalobcovi, považuje za potrebné uviesť, že takým postupom nemohla byť poskytnutá žalovanému žiadna praktická výhoda, pretože voči rozhodnutiu nebolo možné podať opravný prostriedok a právoplatným sa toto rozhodnutie stalo až dňa 09. marca 2012, t. j. až momentom doručenia rozhodnutia žalobcovi.

Vzhľadom na tieto skutočnosti disciplinárny senát v zmysle § 129 ods. 4 zákona o sudcoch rozhodol o oslobodení JUDr. Š. spod návrhu navrhovateľa. Zákon v tomto smere taxatívne vymenúva možnosti oslobodenia, a preto nemožno analogicky aplikovať ustanovenia § 285 Tr. por. ohľadom dôvodov oslobodenia.

Disciplinárny senát nerozhodoval o náhrade trov, hoci JUDr. Š. bol oslobodený (§ 129 ods. 5 zákona o sudcoch), keďže JUDr. Š. si nárok v tomto smere neuplatnil.

P o u č e n i e: **Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.**

V Bratislave 25. januára 2013

JUDr. Renáta J a n á k o v á , v . r .
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková